

Praktik i München med lokale og internationale perspektiver

"Med både op- og nedture i bagagen kan jeg nu kigge tilbage på et helt fantastisk og udfordrende år i mit liv, der har givet mig en masse nye perspektiver både fagligt, kulturelt og personligt, som jeg ikke ville have været foruden."

Af Michelle Wilhardt, kontorassistent i Tyskland

I sommeren 2018 var det endelig blevet tid til at tage af sted mod München, hvor mit etårige praktikophold skulle finde sted. Selvom sommerfuglene i min mave efterhånden havde vokset sig større og større, glædede jeg mig utroligt meget til min nye hverdag. Alligevel spurgte jeg ofte mig selv, hvad det lige var, som jeg havde kastet mig ud i. For hvad skal man forvente af en ny kultur omgivet af nye mennesker samtidig med at skulle arbejde i et andet land og begå sig på et fremmedsprog? Heldigvis skulle det hurtigt vise sig at være den helt rigtige beslutning for mig.

I min tid i Sydtykland arbejdede jeg hos Infineon Technologies, som fremstiller halvledere og systemløsninger, og med cirka 40.000 medarbejdere rundt om i verden er det en stor, international virksomhed. Her havde jeg sammen med 5.000 ansatte min daglige gang på hovedkontoret i München. Det var som at befinde sig i en lille by. Hovedkontoret bestod af 15 bygninger, et utal af spisesteder, en bank og fitnesscenter alt sammen omgivet af smukke naturomgivelser og mindre søer. I den første tid følte det hele lidt uoverskueligt og overvældende, men den livlige fornemmelse af mennesker, der altid var at finde på de mange stier, var med til at skabe et rart arbejdsmiljø.

Fokus på intern kommunikation

Størstedelen af min arbejdstid foregik på et fælleskontor, hvor jeg sad sammen med mine 13 kollegaer i afdelingen for intern kommunikation. Med så mange mennesker samlet på et sted kunne bølgene let gå højt, men samtidig var det den perfekte mulighed for mig for at få en dybere indsigt i afdelingens mange arbejdsopgaver og styrke forholdet til mine kolleger personligt. Jeg blev budt velkommen i en helt ny verden, hvor jeg skulle oparbejde et kendskab til intern virksomhedskommunikation regionalt og globalt samtidig med, at jeg skulle tilegne mig en grundlæggende forståelse for

Infineon og vigtige temaer inden for en højteknologisk branche. I mit arbejde understøttede jeg hele teamet med de forskellige kommunikationskanaler, hvor jeg blandt andet skrev artikler til det globale medarbejdermagasin, opsatte intranetsider og online samarbejdsplatforme og var ansvarlig for en feedback-app. Med tiden voksede jeg med opgaverne og blev mere selvstændig som person. Fra at være den, der var med på en lytter, blev jeg anset som en selvstændig medarbejder på lige fod med mine kollegaer, hvor jeg selv holdt møder og hjalp kolleger fra andre afdelinger og lokationer med at udarbejde kommunikationsmateriale.

Sprog og kultur i en international koncern

Gennem tæt samarbejde med kommunikationskolleger i både Tyskland og Asien var jeg så privilegeret ikke kun at få kendskab til den tyske arbejdskultur, men også til en region med meget anderledes arbejdsgange. At være procesorienteret og struktureret som tyskerne, men samtidig mere team- og læringsfokuseret som asiaterne gav internationalt udsyn og lærte mig at forstå og bruge kulturforskellene i mit arbejde. Til gengæld var det ikke altid lige let at jonglere med to fremmedsprog. At komme fra det danske sprog, som er mere direkte, gjorde det til en omvæltning at begå sig i den tyske hierarkiske struktur og høflige sprogkultur, som præger tyske arbejdspladser og det offentlige rum. Hvis tiltaleformen af 'Du' og 'Sie' ikke var korrekt, eller jeg glemte at bruge en høflighedsfrase, følte jeg mig pinligt berørt og var ofte frustreret over ikke at kunne udtrykke mig sprogligt.

Efterhånden som mit ordforråd blev større, blev det dog også lettere at indgå i samtaler både på fagsprog og under frokostmåltider. Jeg åbnede mig mere op og følte, at mine kollegaer lærte mig bedre at kende. Det førte til tider til mange grin over mine forkludrede formuleringer, men med tiden grinte vi mere og mere med hinanden. Trods den meget høflige etikette var der nemlig altid plads til smil, varme og hjælpsomhed omgivet af en afslappet og munter stemning på kontoret, og min chef. Marlene blev hurtigt hende, jeg betroede mig til, søgte hjælp hos og delte mine oplevelser med.

En by med charme og masser af øl

Uden for arbejdstiden bød mit ophold også på mange uforglemmelige stunder. Med München som pulserende storby var der rig mulighed for sportsaktiviteter, gadefester og pop-up events, og der var en mangfoldighed af cafeer, barer og restauranter, som dannede rammerne for et perfekt break fra hverdagens travle arbejdsdage. Samtidig havde byen en helt særlig atmosfære omgivet af gamle bygninger, en smuk natur med udkig til bjergene og kun et stenkast fra de bayerske søer. Det bød på mange udflugtsture, men også gå-, cykel- og badeture langs floden, Isar, der løber gennem byen. Og de mange parker blev flittigt benyttet og var et perfekt samlingssted til en omgang bold, spisning eller solbadning med andre PIU-elever og tyskere.

Ølkulturen er heller ikke til at komme uden om i München, og med Oktoberfest – kendt som 'Wiesn' blandt tyskerne – fik jeg hurtigt fik smag for sydtysk øl og den livlige stemning. Det førte også til deltagelse i mange mindre lokale folkefester, som var den perfekte indgangsvinkel til at møde nye mennesker og komme tættere ind på tyskerne. Jeg oplevede specielt fællesskabsfølelsen, når man sammen med unge som gamle dansede på bordene iført Lederhosen eller Dirndl til lyden af et live orkester. Det var en unik måde at få kulturen helt ind under huden på, og jeg følte mig som en ægte Bayer, hver gang vi i solskinsvejr sad med et Massglas under trætoppene i byens mange Biergartens.

Udvidet horisont

Med både op- og nedture i bagagen kan jeg nu kigge tilbage på et helt fantastisk og udfordrende år i mit liv, der har givet mig en masse nye perspektiver både fagligt, kulturelt og personligt, som jeg ikke ville have været foruden.

Jeg taler nu mit andet fremmedsprog, tysk flydende og er blevet helt sikker på at fortsætte på en videregående uddannelse inden for virksomhedskommunikation. Jeg har fået indblik i Tysklands arbejdskultur, har taget høfligheden til mig i min daglige tale, og jeg har også taget den gensidig respekt og åbenhed over for andre mennesker med mig. Plus jeg har fået uerstattelige minder, nye venner og bekendtskaber på tværs af landegrænser.

